

وضعیت عمومی

نژاد کاسپین از نوع اسب است نه پونی؛ بنابراین بایستی همچون یک اسب با تناسب اندامی کامل (مانند نژاد تاروبرد) به نظر بیاید. به عنوان مثال، تمام سر و بدن باید با یکدیگر متناسب باشند. دست‌وپای کوتاه یا سر نامتناسب پذیرفته نیست. برداشت عمومی از آن بایستی به مانند یک اسب با تناسب ممتاز، اما در ابعاد کوچک و مینیاتوری باشد.

چشم‌ها

درشت، بادامی شکل و تیره (عمیق) بوده و موقعیت آن‌ها بر روی سر اغلب به سمت پایین چهره متمایل است. چشمان اسب کاسپین اغلب برجسته و مشخص است.

منخرین

بزرگ، مشخص و خوش‌تراش بوده و موقعیت آن‌ها بر روی چهره به سوی پایین سر متمایل است. منخرین از قابلیت باز شدن قابل توجهی به هنگام فعالیت برخوردار است.

گوش‌ها

کوتاه، فاصله‌دار از هم، شکیل و ظریف و به حالت هوشیار بوده و اغلب نوک گوش‌ها به سمت یکدیگر متمایل است.

سر

از روبه‌رو دارای صورتی پهن بوده و استخوان‌های بالای پیشانی در فضای بین دو گوش (محل قرارگیری استخوان آهیانه) گنبدی شکل با قوس یکنواخت می‌باشد (در بیش‌تر موارد اتصال استخوان‌های آهیانه شکل نگرفته و باز باقی می‌ماند). استخوان پیشانی و بینی با شیب مناسبی به یکدیگر اتصال می‌یابند. استخوان‌های فک عمیق و برجسته بوده و فاصله بین آن‌ها (فضای بین فکی) در محل اتصال به گلو از پهنای زیادی برخوردار است. سر به منخرین ظریف و شاخصی منتهی می‌شود.

گردن

کشیده و انعطاف‌پذیر بوده و از اتصال ظریفی در ناحیه گلو برخوردار است.

شانه‌ها (کتف‌ها) و جدوگاه

دارای کتف کشیده و زاویه‌دار نسبت به محور بدن بوده و از استخوان جدوگاه خوبی برخوردار است.

بدن

دارای تنه باریک و کشیده‌ای بوده که عمق زیادی در ناحیه تنگ (محل بستن تنگ) دارد. پهنای سینه (فضای بین دست‌ها) با پهنای تنه متناسب است. کوتاه بودن فضای بین دست‌ها یا همان پهنای سینه (گویی که دست‌ها از یک نقطه از بدن خارج شده باشند) نقص محسوب می‌گردد. تنه در ناحیه پشت و کمر کوتاه بوده و ماهیچه‌هایی قوی دارد. همچنین فضایی مناسب برای زین وجود دارد.

کپل و لگن (چارک عقبی بدن)

فاصله بین رأس و انتهای استخوان لگن کشیده و مورب است. همچنین حدفاصل زانوی پا تا مفصل خرگوشی طول زیادی دارد.

مفصل خرگوشی

به واسطه منشأ گرفتن این نژاد از مناطق کوهستانی، مفصل خرگوشی اسب کاسپین زاویه بازتری دارد.

دست و پا

کشیده و باریک بوده و استخوان‌های صاف و فشرده‌ای دارد. زانوی دست مسطح است. بخلق زاویه‌ای مناسب دارد؛ نه خیلی عمودی و نه خیلی خوابیده.

سُم

سم دست و پا هر دو بیضی شکل بوده و دیواره و کف محکمی دارد. جسم قورباغه‌ای بسیار کوچک است. لازم به ذکر است که این مشخصات بسته به منطقه جغرافیایی ممکن است متغیر باشد و برای اطمینان از تعادل و صحت سُم باید شکل طبیعی آن حفظ شود و هرگز نبایستی با استفاده از تکنیک‌های غیار و نعل‌بندی شکل آن‌ها را به طور مصنوعی تغییر داد.

پوشش، پوست و مو

پوست نازک، لطیف، نرم و دارای قابلیت ارتجاعی است. رنگ پوست تیره است به جز پوست زیر موهای سفید مادرزادی. پوشش بدن صاف و ابریشمی است و اغلب در تابستان درخشندگی و تالو دارد. پوشش زمستانی همچنان نازک باقی مانده و ضخیم نمی‌شود. یال و دم پرپشت اما لطیف و ابریشمی است. یال روی گردن خوابیده و حالت افراستگی (سیخ‌شدگی) ندارد (مانند نژاد تاروپرد) اما می‌تواند بسیار رشد کرده و بلند شود. اسب‌های کاسپین در هنگام حرکت دم خود را افراشته نگه می‌دارند. در کل دست و پاها موهایی کوتاه دارند. در پشت بخلق موهای بلند اندک بوده و یا وجود ندارد.

رنگ

تمامی رنگ‌ها به جز رنگ ابلق برای اسب کاسپین پذیرفته است. بر روی بدن اسب‌های نیله نقش‌های خاکستری و سرخ (سُرخون) متنوعی پدیدار شده تا در نهایت با رسیدن به بلوغ و گرایش رنگ به سفید، محو می‌گردند.

قد (ارتفاع از جدوگاه)

قد اسب‌های کاسپین بسته به تغذیه، مراقبت و اقلیم متغیر است. رشد آن‌ها سریع بوده و با رسیدن به سن ۱۸ ماهگی عمده رشد خود را پیموده‌اند و مابقی تا رسیدن به سن بلوغ تکمیل خواهد شد. متوسط قد در اسب کاسپین ۱۱۷ سانتی‌متر بوده و بیش از ۱۲۷ سانتی‌متر نامطلوب قلمداد می‌گردد.

حرکت و قابلیت‌های کاری

به طور طبیعی دارای حرکت سیال و روان در تمامی گام‌ها (قدم، یورتمه و چهارنعل) می‌باشد. آهنگ حرکت یورتمه، شامل گام‌های کشیده و آهسته بوده که با حرکت شاخص کتف همراه است. حرکت چهارنعل در اسب کاسپین جنبشی و نرم، و تاخت سریع و یکنواخت است. این اسب طبیعتاً سبک و چابک بوده و قابلیت‌های استثنائی در پرش دارد.

خلق و خو

اسب کاسپین بسیار باهوش و هوشیار، و در عین حال بسیار مهربان و مایل به کار است.